

[Rytter.]

handling, fremsatte det ærede Medlem her i Salen nogle Paastande, som, hvis de var rigtige, maatte have til Følge, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres i den Skikkelse, hvori det forelaa. Derfor blev Udvalget nedsat, og derfor ønskede Udvalget, at det ærede Medlem skulde komme til Stede dér. Det skete, og jeg tør sige, at alle Partier var overraskede over de Oplysninger, vi fik af det ærede Medlem, for det ærede Medlem maatte selv erklære sig renonce paa Viden med Hensyn til, hvorledes visse faktiske Forhold laa deroppe.

Patursson: Det kan ikke nytte noget at optage en ny Diskussion om, hvem der skal foranledige, at et Landstingsmedlem kommer til Stede i et Udvalg, som han ikke er valgt ind i, samtidig med at han har sit særlige Standpunkt til vedkommende Sag. Jeg troede, at den højtærede Justitsministers Udtalelser vilde klargøre hele Sagen, men det lader alligevel ikke til, at den ærede Ordfører (Rytter) er tilfreds med den Udlægning eller den Forklaring. Da det nu i den af mig citerede Udtalelse fra det Udvalg, der var nedsat angaaende Grønlandsspørgsmaalet, sagdes, at man havde indkaldt Landstingsmand Patursson paa Grundlag af de Udtalelser, som han havde fremsat i Salen, og som altsaa var afvigende fra Udvalgets Standpunkt, ser jeg ikke rettere, end at det samme kunde være sket denne Gang. Da jeg ogsaa i dette Tilfælde, nemlig vedrørende Lagtingsloven, havde en anden Mening end Udvalgets, vilde det have været naturligt, at jeg var blevet tilkaldt. Men det er ikke noget særligt at strides om. Jeg ønsker kun at fremhæve, at det, at jeg engang har anmodet et Udvalg om at maatte komme til Stede, ikke bør have til Følge, at Landstingets Udvalg aldrig mener at burde henvende sig til mig. Det var kun det, der var min Mening.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 255) og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om sønderjyske Krigsinvalidler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1015).

Formanden: Jeg gør allerede nu opmærksom paa, at jeg agter at søge Tingets Samtykke til at gennemføre denne Sag ved anden og tredje Behandling i Dag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Lovforslaget om Ændringer i Lovgivningen om sønderjyske Krigsinvalidler er vedtaget enstemmigt i det høje Folketing. I 1932 beskæftigede vi os sidst med Ændringer i Lovgivningen vedrørende sønderjyske Krigsinvalidler, og der var visse Betænkeligheder i det høje Landsting ved at gaa saa vidt, som jeg dengang foreslog. Ikke des mindre har det vist sig, at der ikke paa dette Omraade er blevet Ro. Der har stadig været nye Krav, og disse Krav har særlig drejet sig om 5 Spørgsmaal.

Det første Spørgsmaal, der har været overvejet under Forhandlinger med Krigsinvalidforeningen og med sønderjyske Rigsdagsmænd, drejede sig om at skaffe Beskæftigelse for svært beskadigede Invalidler. I saa Henseende maa jeg henvise til de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 8, og som gaar ud paa, at Invalidenævnet bemyndiges til i Samarbejde med Invalidforsikringsretten og Foreningen for krigsbeskadigede og faldnes efterladte efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler at virke for en nærmere bestemt Beskæftigelse af Krigsinvalidler.

Det andet Punkt vedrørte Forhøjelsen af Enkeforsørgelsen. Efter de Undersøgelser, vi har foranstaltet i Socialministeriet, maa man give Foreningen og andre, der har interesseret sig for dette Spørgsmaal, Ret i, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt de Ydelser, der tilfaldt Enker efter hidtidig dansk Ret, var paa Højde med de tyske Ydelser, og det er jo naturligt at drage en Sammenligning mellem tysk Invalidforsørgelse og dansk Ret i den Henseende. Jeg er klar over, at det Krav, der blev stillet af Krigsinvalidforeningen med efterfølgende Tilslutning fra kommunistisk Side, og som gik ud paa at forhøje Forsørgelsen fra 720 Kr. om Aaret til 1 500 Kr. om Aaret, laa langt paa den anden Side af, baade hvad der ydes i andre Lande, og hvad der kunde tænkes gennemført i den høje Rigsdag. Derimod mente jeg, som det vil fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslagets § 2, at man maaské, naar alt toges i Betragtning, kunde forsvare en Forhøjelse fra 720 Kr. til 840 Kr., hvortil kommer det midlertidige Tillæg i Henhold til Lovens § 31. Det vil i alt, da det drejer sig om ca. 975 Enker, medføre en aarlig Mer-